

Marcin Łuszczczyk

Stan i perspektywy rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce

---

Ekonomiczne Problemy Usług nr 67, 482-490

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MARCIN ŁUSZCZYK

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Tarnowie

**STAN I PERSPEKTYWY
ROZWOJU SPOŁECZEŃSTWA INFORMACYJNEGO W POLSCE**

Wprowadzenie

Współczesny świat podlega dynamicznym i nieodwracalnym już przeobrażeniom społecznym i gospodarczym. Przyczyn obserwowanych zjawisk szukać należy przede wszystkim w energetycznych i ekologicznych barierach dotychczasowego wzrostu gospodarczego, koncentracji kapitału finansowego, globalizacji i niekorzystnych zmianach demograficznych. Czynniki te, skojarzone z intensywnym rozwojem nauki i techniki, decydują o kierunkach ewolucji przemysłu. Przedsiębiorstwa, reagując na nowe zjawiska, zmuszane są do ciągłej modyfikacji profilu i sposobu działalności w nowym otoczeniu. Powszechna budowa gospodarki wiedzy i związana z nią postępująca substytucja zasobów przyrodniczych kapitałem intelektualnym narzuca konieczność intensywnego wdrażania systemów informacyjnych i komunikacyjnych (ICT), które niewątpliwie stają się źródłem przewagi konkurencyjnej¹. Zaniechanie inwestycji w nowoczesne technologie może spowodować utratę dotychczasowej pozycji rynkowej przedsiębiorstw i ich stopniową marginalizację.

Równoległe do opisanych przekształceń w gospodarce następują zmiany w społeczeństwach. Ich charakter kształtowany jest poprzez popyt ze strony gospodarki, która zgłasza zapotrzebowane na pracowników posiadających umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii. Nie bez znaczenia są także prowadzone działania marketingowe, które kreują wśród konsumentów potrzeby zakupu dóbr

---

¹ *The Global Competitiveness Report 2010–2011*, World Economic Forum, Geneva 2010, s. 4.

wysokiej techniki. Nowoczesne technologie stają się zatem źródłem rozrywki, ułatwiają komunikację i realizację wielu zadań – zakupów, operacji finansowych, edukacji, dają możliwość podjęcia tzw. telepracy. Coraz powszechniejsze wykorzystanie ICT prowadzi do rozwoju społeczeństwa informacyjnego, odpowiednio przygotowanego i aktywnie wykorzystującego nowoczesne technologie informatyczne i komunikacyjne do gromadzenia, przetwarzania i przesyłania informacji.

Celem artykułu jest przedstawienie przesłanek tworzenia się społeczeństwa informacyjnego oraz analiza aktualnego stanu wykorzystania technologii informacyjnych w polskim społeczeństwie. Wyniki przeprowadzonych badań umożliwiły autorowi identyfikację najistotniejszych problemów wynikających z wykorzystania nowoczesnych technologii oraz wskazanie kierunków rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce w warunkach budowy gospodarki wiedzy i dążenia do pełnego wdrożenia zasad rozwoju zrównoważonego.

1. Przesłanki tworzenia się społeczeństwa informacyjnego

W historii cywilizacji można wyróżnić okresy, w których przeważały określone rodzaje aktywności człowieka. Dominujący wpływ niektórych działalności na poziom dobrobytu wynikał z dostępności i umiejętności zagospodarowania zasobów przyrodniczych. Najwcześniejszy, przedcywilizacyjny okres rozwoju społeczno-gospodarczego trwał do epoki starożytności. Brak narzędzi oraz znajomości technik uprawy ziemi ograniczał aktywność człowieka do gospodarki zbieracko-łowieckiej. Utrzymaniu *status quo* sprzyjała stosunkowo nieliczna populacja, która nie przekraczała wówczas 500 mln mieszkańców. Około 8000 roku p.n.e. lokalne społeczności zrezygnowały z łowiectwa, zbieractwa i rybołówstwa jako podstawy utrzymania i rozpoczęły osadniczy tryb życia. Procesy te umożliwił rozwój rolnictwa, jaki nastąpił wraz z wynalezieniem, a później udoskonalaniem narzędzi ułatwiających produkcję rolną. Rozpoczął się okres zwany umownie cywilizacją agrarną i trwał on nieprzerwanie do oświecenia włącznie. Podstawą utrzymania ludności i tworzenia dochodu w tym czasie było gospodarowanie ziemią. Konieczność zaspokojenia potrzeb stale rosnącej liczby ludności spowodowała wzrost zainteresowania mechanizacją produkcji. Pierwszymi symptomami zmian było wprowadzenie już w latach 30. XVIII wieku nowych rozwiązań technologicznych w przemyśle włókienniczym, niedługo później w II połowie XVIII wieku, dzięki wynalazkom Jamesa Watta, wykorzystano w produkcji silnik parowy. Nastąpił niezwykle intensywny wzrost znaczenia przemysłu bazującego na surowcach nieodnawialnych, który zapoczątkował rozkwit cywilizacji przemysłowej. Trwała ona od końca XVIII do końca XX wieku i charakteryzowała się wiodącą rolą przemysłu zarówno w zakresie tworzenia dochodu, jak i zatrudniania osób aktywnych zawodowo.

W II połowie XX wieku można było obserwować równoległe dwa zjawiska społeczno-gospodarcze. Pierwsze, utrzymanie szybkiego tempa rozwoju przemysłu i techniki, spowodowało istotną zmianę struktury zatrudnienia. W 1955 roku w Stanach Zjednoczonych po raz pierwszy liczba zatrudnionych pracowników umysłowych i usługowych, tzw. białych kołnierzyków², była wyższa niż pracowników fizycznych, tzw. niebieskich kołnierzyków² – obecnie taka struktura zatrudnienia jest charakterystyczna dla wszystkich wysokorozwiniętych krajów. Drugie, coraz intensywniejsze wykorzystanie zasobów, które zagrażało trwałości środowiska przyrodniczego, powodowało także rosnące straty gospodarcze. Wówczas problem zanieczyszczeń został uznany przez ekonomistów za poważne zagrożenie dobrobytu społecznego. Dyskusja dotycząca kierunków dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego świata doprowadziła do odrzucenia tradycyjnej koncepcji rozwoju gospodarczego, pojmowanego wówczas wyłącznie jako wzrost dochodu narodowego, na rzecz działań zmierzających do realizacji przede wszystkim konkretnych celów społecznych. W nowej regule rozwoju zrównoważonego i trwałego podkreślono nietrwałość czynników warunkujących rozwój gospodarczy, wśród nich szczególnie ograniczoną i wyczerpywalną zasobów naturalnych oraz potrzebę zapewnienia sprawiedliwości wewnątrz- i międzygeneracyjnej. Niewątpliwie szansą na osiągnięcie sprawiedliwości społecznej są działania zmierzające do ograniczenia zużycia zasobów przyrodniczych poprzez wzrost efektywności produkcji, substytucję surowców nieodnawialnych kapitałem pochodzenia antropogenicznego, w tym również kapitałem intelektualnym³, czy też zasobami odnawialnymi⁴ oraz zachowanie bioróżnorodności.

Opisane trendy spowodowały zmierzch epoki industrialnej i rozkwit cywilizacji wiedzy – postindustrialnej, u której podstaw leży ekonomia rozwoju zrównoważonego i gospodarka oparta na wiedzy. Zapoczątkowany został nowy okres w dziejach ludzkości, w którym podstawą tworzenia dobrobytu są, nie jak dotychczas zasoby przyrodnicze, ale wiedza, informacja, otoczenie instytucjonalno-prawne, innowacyjność i przedsiębiorczość oraz edukacja. Zbiorowości funkcjonujące w takich warunkach nabierają nowych umiejętności, tworząc wspomniane we wstępie społeczeństwo informacyjne.

Kluczowe znaczenie dla rozwoju społeczeństwa informacyjnego mają nowoczesne technologie służące do gromadzenia i przetwarzania oraz przesyłania zasobów

---

² A. Toffler: *Trzecia fala*, Wydawnictwo Kurpisz S.A., Poznań 2006, s. 36.

³ Realna możliwość zastąpienia zasobów przyrodniczych kapitałem intelektualnym implikuje ścisły związek pomiędzy rozwojem zrównoważonym i trwałym a modelem gospodarki opartej na wiedzy.

⁴ Autor świadomie pomija możliwość dobrowolnego ograniczenia konsumpcji dóbr jako warunku *a priori* trudnego do spełnienia we współczesnym świecie. Należy liczyć się raczej z rosnącą konsumpcją w skali globalnej, chociażby z uwagi na dynamiczny wzrost gospodarczy największych krajów świata: Chin, Indii, Indonezji i Brazylii.

bów wiedzy. Procesy te realizowane są na większą skalę i mniejszym kosztem w porównaniu do tradycyjnych metod archiwizacji i obróbki informacji, a przepływ danych w postaci cyfrowej odbywa się niemal bez opóźnień. Zaniedbanie upowszechniania technologii informacyjnych przyniesie nie tylko negatywne konsekwencje gospodarcze – objawiające się spadkiem konkurencyjności dóbr produkowanych bez udziału nowoczesnych technologii, ale i społeczne – w postaci wykluczenia cyfrowego⁵. Znaczenie technologii informacyjnych potwierdzają badania korelacji poziomu PKB na mieszkańca ze wskaźnikiem gotowości sieciowej NRI⁶, które wykazały istotną zależność między obu wielkościami. Współczynnik korelacji PKB i NRI za 2007 rok dla 109 badanych krajów wyniósł 0,82⁷.

2. Wykorzystanie ICT w przedsiębiorstwach

Ilościowa analiza stanu wykorzystania sprzętu komputerowego i sieci transmisji danych w polskich przedsiębiorstwach w ciągu ostatnich kilku lat nie przynosi rewolucyjnych wyników. Dotyczy to w szczególności dużych i średnich przedsiębiorstw, wśród których już w 2005 roku niemal wszystkie wykorzystywały w swojej działalności komputery z dostępem do Internetu⁸. Wzrost nasycenia komputerami w latach 2005–2010 nastąpił w grupie małych przedsiębiorstw (z 91% w 2007 roku do 97% w 2010). Ogółem w 2010 roku w Polsce w 97% przedsiębiorstw zainstalowane były komputery, które wspomagały pracę 40% pracowników, ponadto 96% przedsiębiorstw posiadało dostęp do Internetu⁹. Zaprezentowane wskaźniki zbliżone są do średniej wspólnotowej, która w zakresie wykorzystania komputerów w przedsiębiorstwach wyniosła w 2009 roku 96%. Dość korzystna sytuacja występuje również w zakresie dostępu do Internetu. Porównania międzynarodowe wska-

---

⁵ Przez wykluczenie cyfrowe należy rozumieć zróżnicowanie w rozwoju społeczno-gospodarczym i poziomie jakości życia, wynikające z ograniczonego dostępu do informacji, niedostatecznego wykorzystania technik komunikacji i Internetu. Wykluczenie cyfrowe dotyczy może zarówno jednostek, grup społecznych wewnątrz kraju, jak i całych społeczeństw.

⁶ *Networked Readiness Index* (NRI) jest miarą nasycenia technologiami teleinformatycznymi gospodarek narodowych. Wskaźnik opracowywany jest na podstawie trzech kryteriów: istniejących warunków do rozwoju ICT, zainteresowania technologiami teleinformatycznymi i przygotowania do ich wykorzystania, rzeczywistego użytkowania ICT. Por. S. Dutta, I. Mia: *The Global Information Technology Report 2008–2009, Mobility in a networked World*, World Economic Forum, Geneva 2009, s. 5–6.

⁷ M. Łuszczuk: *Uwarunkowania rozwoju edukacji w zrównoważonej gospodarce opartej na wiedzy*, „Edukacja. Studia, Badania, Innowacje” 2010, nr 2(110), s. 102.

⁸ *Spółeczeństwo informacyjne w Polsce. Wyniki badań statystycznych z lat 2004–2008*, GUS, Warszawa 2010, s. 31.

⁹ *Spółeczeństwo informacyjne w Polsce. Wyniki badań statystycznych z lat 2006–2010*, GUS, Warszawa 2010, s. 15.

zują, że Polska osiągnęła średnią pozycję w rankingu państw członkowskich Wspólnoty – 94%¹⁰.

Niestety, odmiennie przedstawia się jakościowa analiza wykorzystania ICT w polskich przedsiębiorstwach. Niezbędne do efektywnej wymiany informacji połączenie z Internetem o wysokiej przepustowości posiadało w Polsce w styczniu 2010 roku ogółem 66% przedsiębiorstw. Dla całej UE-27 wskaźnik ten kształtował się na poziomie 85%.

Obok technicznych ograniczeń pełnego wykorzystania możliwości komunikacji poprzez sieć Internet czynnikiem hamującym dla polskich przedsiębiorstw jest niewątpliwie niska świadomość w zakresie reguł bezpieczeństwa w sieci. Tylko 11% przedsiębiorstw (8% małych i 17% średnich podmiotów) ma wdrożoną politykę bezpieczeństwa systemów ICT. Podobny odsetek przedsiębiorstw prowadzi działania edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa systemów ICT. Można zatem stwierdzić, że obawy wynikające ze zdarzeń powodujących zakłócenia w funkcjonowaniu systemów ICT w przedsiębiorstwach oraz brak dostatecznej wiedzy z zakresu zapewnienia bezpieczeństwa danych stanowią czynniki hamujące pełne wykorzystanie sieci Internet. Hipotezę potwierdzają badania statystyczne prowadzone w krajach Unii Europejskiej. Wynika z nich, że polskie przedsiębiorstwa w mniejszym stopniu korzystają z podstawowych usług oferowanych poprzez sieć Internet (tabela 1).

Tabela 1

Wdrożona polityka bezpieczeństwa w sieci oraz intensywność wykorzystania Internetu w 2010 roku ogółu przedsiębiorstw wybranych krajów europejskich (%)

Kraj	Polityka bezpieczeństwa	Usługi realizowane za pośrednictwem Internetu			
		sprzedaż	zakupy	strony WWW	współdzielenie zasobów
Szwecja	46	24	53	89	35
Dania	43	25	48	88	29
UE-27	27	14	28	69	22
Polska	11	8	12	65	11
Rumunia	9	6	7	35	19
Bułgaria	7	4	4	37	11

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Eurostatu.

¹⁰ *ICT usage in enterprises 2010*, Eurostat, Data in focus, 49/2010, s. 2.

3. Wykorzystanie ICT w gospodarstwach domowych

Sytuacja gospodarstw domowych w Polsce w zakresie wykorzystania ICT podobna jest do sytuacji przedsiębiorstw. W ostatnich latach nastąpił istotny wzrost udziału rodzin, które posiadają komputer – z 45% w 2006 roku do 69% w 2010. Zmniejsza się również dystans pomiędzy gospodarstwami domowymi z dużych miast i z obszarów wiejskich. O ile w 2006 roku aż 16,5% mniej wiejskich gospodarstw domowych posiadało komputer niż w miastach, o tyle 2010 roku odsetek ten spadł do 9,2%. Obserwacje te pozwalają stwierdzić, że groźba wykluczenia cyfrowego obszarów wiejskich zmniejsza się. Niepokojący jest natomiast niski odsetek osób w wieku emerytalnym i biernych zawodowo regularnie korzystających z komputera. W tej grupie w 2010 roku tylko 21,2% było stałymi użytkownikami komputerów – dla porównania: 57,7% ogółu populacji regularnie korzystało w 2010 roku z komputera. Ten sam wskaźnik w grupie uczniów i studentów wyniósł 98,7%¹¹. Mając na uwadze wzrost znaczenia wiedzy i technologii informatycznych w gospodarce, szanse na powrót do aktywności zawodowej osób niekorzystających z komputera są znikome. W warunkach osłabienia finansów publicznych i kryzysu systemu ubezpieczeń społecznych zjawisko to niewątpliwie stanowi duży problem społeczny. Należy ponadto podkreślić, że Polska jest krajem o stosunkowo niskim współczynniku aktywności zawodowej, który wyniósł w 2009 roku 70,6%, przy średniej wspólnotowej 75,6%¹².

Systematycznie poprawia się też sytuacja w zakresie dostępu do Internetu gospodarstw domowych. Odsetek gospodarstw domowych posiadających dostęp do Internetu w Polsce (63,4% w 2010 roku) stale przybliża się do średniej unijnej (70%). Jeszcze lepsze wyniki gospodarstwa domowe w Polsce odnotowują w zakresie dostępu do Internetu szerokopasmowego. Aż 57% gospodarstw w Polsce posiadało takie łącze, podczas gdy średnia dla 27 krajów UE wyniosła w 2010 roku 61%¹³. Wyraźna zmiana w dostępie do szerokopasmowego internetu wynika z szybkiego upowszechnienia, między innymi za sprawą ekspansji operatorów telefonii komórkowej, bezprzewodowych łącz, dostępnych także na obszarach wiejskich.

Pomimo coraz lepszego wyposażenia gospodarstw domowych w komputery z dostępem do Internetu pozostają grupy społeczne, które w znikomym stopniu wykorzystują nowoczesne technologie. Regularnie z Internetu korzysta 19% emerytów i osób biernych zawodowo oraz 23% rolników. Można przyjąć hipotezę, że jednym z podstawowych czynników niskiego zainteresowania zasobami informacji zgromadzonymi w sieci jest brak umiejętności korzystania z nich.

---

¹¹ *Spółeczeństwo informacyjne w Polsce. Wyniki badań statystycznych z lat 2006–2010...*, op. cit., s. 15.

¹² *Polska w Unii Europejskiej 2010*, GUS, Warszawa 2010, s. 3.

¹³ *Internet usage in 2010 – Households and Individuals*, Eurostat, Data in focus, 50/2010, s. 1.

Internet wykorzystywany jest w polskich domach w podobnych celach jak w całej Unii Europejskiej, chociaż mniej intensywnie. Najczęściej wykorzystujemy go do odbierania i wysyłania poczty elektronicznej oraz poszukiwania ofert o towarach i usługach. Upowszechnienie szerokopasmowych łączny internetowych będzie sprzyjało w najbliższych latach wzrostowi zainteresowania siecią.

Problemem związanym z użytkowaniem Internetu w gospodarstwach domowych – podobnie jak i przedsiębiorstwach – jest niska świadomość możliwych zagrożeń wynikających z pracy w sieci. W 2010 roku tylko 49% polskich użytkowników komputerów posiadało zainstalowany program antywirusowy bądź stosowało dodatkowe metody zabezpieczeń: zapory internetowe, filtry antyspamowe, zintegrowane pakiety zabezpieczające – średnio w Unii Europejskiej było to 60% osób. Niekorzystnie dla Polski prezentują się również statystyki użytkowników komputerów, którzy systematycznie przygotowywali zapasowe kopie danych – 9% w 2010 roku (średnio w UE 15%). Zaprezentowane wskaźniki odbiegają od średnich unijnych, mimo że odsetek osób, które napotkały zagrożenia w sieci (19% polskich użytkowników zgłosiło taki problem), jest zbliżony do średnich wyników dla całej Wspólnoty (22%)¹⁴.

Podsumowanie

Budowa cywilizacji wiedzy i społeczeństwa informacyjnego jest obecnie procesem nieodwracalnym i w krajach wysokorozwiniętych nie budzi wątpliwości. Taka strategia wzrostu wynika przede wszystkim z rosnących ekologicznych barier rozwoju społeczno-gospodarczego, uwarunkowań demograficznych i postępującej globalizacji. Potwierdzają to również badania wpływu nowoczesnych technologii na poziom dochodu narodowego – państwa o wysokim stopniu nasycenia ICT¹⁵ mają z reguły wysoki poziom dochodu na mieszkańca.

Wśród problemów związanych z budową społeczeństwa informacyjnego w Polsce wymienić należy niedostateczny rozwój infrastruktury teleinformatycznej, w szczególności szerokopasmowego Internetu. Brak szybkiego dostępu do sieci odczuwany jest przede wszystkim przez przedsiębiorstwa. Odrębnym problemem są zagadnienia bezpieczeństwa pracy w sieci oraz edukacji w tym zakresie – dostrzegane jedynie przez nieliczną grupę podmiotów. Wspomniane kwestie mogą skutkować mniejszą aktywnością polskich przedsiębiorstw w Internecie, co może przekładać się na ich konkurencyjność na światowych rynkach.

¹⁴ Opracowanie własne na podstawie danych Eurostatu, <http://epp.eurostat.ec.europa.eu>

¹⁵ Polska w rankingu NRI 2009-2010 zajęła dopiero 65 miejsce wśród 133 sklasyfikowanych państw. Por. S. Dutta, I. Mia: *The Global Information Technology Report 2009–2010, ICT for sustainability*, World Economic Forum, Geneva 2010, s. 20.

Na tle innych krajów UE także polskie gospodarstwa domowe stosunkowo niewielką wagę przywiązują do zagadnień związanych z bezpieczeństwem w sieci. Dynamiczny rozwój infrastruktury technicznej w ostatnich latach spowodował, że w rankingach dostępu do Internetu indywidualnych użytkowników Polska zajmuje pozycję zbliżoną do średniej unijnej. A zatem dalsze ignorowanie problemu bezpieczeństwa w sieci, w kontekście spodziewanego wzrostu stopnia wykorzystania internetu, może przynieść negatywne konsekwencje w postaci utraty prywatnych danych czy strat finansowych¹⁶. Niepodważalne jest bowiem, niezależnie od scenariusza rozwoju ICT, że wyłącznie bezpieczne i sprawnie funkcjonujące systemy teleinformatyczne przyniosą korzyści podmiotom gospodarczym i całemu społeczeństwu¹⁷.

Literatura

1. *Digital Ecosystem Convergence between IT, Telecoms, Media and Entertainment: Scenarios to 2015*, World Economic Forum, Geneva 2007.
2. Dutta S., Mia I.: *The Global Information Technology Report 2008–2009, Mobility in a networked World*, World Economic Forum, Geneva 2009.
3. Dutta S., Mia I.: *The Global Information Technology Report 2009–2010, ICT for sustainability*, World Economic Forum, Geneva 2010.
4. *Global Risks 2011*, sixth edition, An initiative of the Risk Response Network, World Economic Forum, Geneva 2011.
5. *ICT usage in enterprises 2010*, Eurostat, Data in focus, 49/2010.
6. *Internet usage in 2010 – Households and Individuals*, Eurostat, Data in focus, 50/2010.
7. Łuszczyc M.: *Uwarunkowania rozwoju edukacji w zrównoważonej gospodarce opartej na wiedzy*, „Edukacja, Studia, Badania, Innowacje” 2010, nr 2(110).
8. *Polska w Unii Europejskiej 2010*, GUS, Warszawa 2010.
9. *Spółeczeństwo informacyjne w Polsce. Wyniki badań z lat 2004–2008*, GUS, Warszawa 2010.
10. *Spółeczeństwo informacyjne w Polsce. Wyniki badań statystycznych z lat 2006–2010*, GUS, Warszawa 2010.
11. *The Global Competitiveness Report 2010–2011*, World Economic Forum, Geneva 2010.
12. Toffler A.: *Trzecia fala*, Wydawnictwo Kurpisz S.A., Poznań 2006.

---

¹⁶ Ataki cybernetyczne są zaliczane do zagrożeń stwarzających największe ryzyko dla stabilnego rozwoju światowej gospodarki. Por. *Global Risks 2011. Sixth Edition, An initiative of the Risk Response Network*, World Economic Forum, Geneva 2011, s. 7.

¹⁷ *Digital Ecosystem Convergence between IT, Telecoms, Media and Entertainment: Scenarios to 2015*, World Economic Forum, Geneva 2007, s. 2.

THE CURRENT STATE AND THE PERSPECTIVES OF THE DEVELOPMENT OF THE INFORMATION SOCIETY IN POLAND

Summary

The structure of the civilization of the knowledge and the information society in highly developed countries became the necessity at present due to growing ecological barriers of the social-economic development, disadvantageous demographic changes and dynamically progressing process of the globalization.

The author indicates the problems associated with the structure of the information society in Poland. There are the problems deserving the particular attention: the insufficient development of the IT infrastructure including the broadband Internet and low awareness within the scope of the safety of the networking. These issues, together with the growth of an interest in the network services, can bring more and more serious consequences in the form of loss of private data or financial losses.

Translated by Marcin Luszczuk